

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6Co/414/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5415200120
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5415200120.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Urbanovej, sudcov JUDr. Yvetty Dzugasovej a Mgr. Miroslava Šeptáka, v právnej veci žalobcu: AB 1 B.V., registračné číslo 56007043, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, 1077XX, Holandské kráľovstvo, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, adresa na doručovanie Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 47 234 679, proti odporcovi: L. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom M.. L. XXX/XX, XXX XX Y. M., v konaní o zaplatenie sumy 1.470,67 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/13/2015-65 zo dňa 16. marca 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/13/2015-65 zo dňa 16. marca 2015 vo vetách II. a III. výroku potvrdzuje.

Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Vo zvyšnej časti (t. j. vo vete I. výroku) zostáva rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 5C/13/2015-65 zo dňa 16. marca 2015 nedotknutý.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 53,95 Eur s 8,15% ročným úrokom z omeškania za obdobie od 10.07.2014 až do jej zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol. Žalovanému náhradu pomernej časti trov konania nepriznal.

V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na úverovú zmluvu uzavretú dňa 25.04.2012 medzi právnym predchodcom žalobcu (Home Credit Slovakia a.s.) a žalovaným, ktorá sa spravovala ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj Občianskeho zákonníka. Úver posúdil ako bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z.), predovšetkým s ohľadom na absentujúce náležitosti zmluvy - konkrétny termín splatnosti úveru, presný údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, výška každej splátky istiny, úroku, prípadne aj poplatku. Za podstatnú považoval okresný súd aj nedobrovoľnosť poistenia úveru. Keďže žalovaný uhradil z poskytnutého úveru v sume 1700,00 Eur celkovo čiastku 1646,05 Eur, okresný súd čiastočne vyhovel žalobe, keď priznal žalobcovi rozdiel medzi uvedenými sumami - 53,95 Eur, ako aj úroky z omeškania od 10.07.2014, t. j. odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na zaplatenie poskytnutej postupcom v liste z 23.06.2014, ktorým postupca požadoval zaplatenie celého dlhu.

O náhrade trov konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a § 151 ods. 1 O.s.p.; keďže žalovaný si ich náhradu voči žalobcovi neuplatnil.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zrušenia a vrátenia veci na ďalšie konanie vo výroku, ktorým súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol a vo výroku o trovách konania, resp. žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu v napadnutej časti a vyhovel žalobe v celom rozsahu a priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania.

Uviedol, že zmluva uzavretá medzi jeho právnym predchodcom a žalovaným obsahovala údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, a to v rámci formulácie „od 44,4% do 47,3%“. Nebolo v možnostiach žalobcu uviesť presnú výšku RPMN, pretože v čase uzavretia zmluvy mu nebol známy presný dátum pripísania finančných prostriedkov na účet klienta, ktorý údaj je podstatným pre výpočet presnej výšky RPMN. Pre ilustráciu odvolateľ poukázal na spôsob, akým sa mení výška ročnej percentuálnej miery nákladov v závislosti od dátumu poskytnutia úveru. V danom prípade bola zmluva uzavretá dňa 25.04.2012 a finančné prostriedky boli poskytnuté až 03.05.2012. Ak by žalobca uviedol RPMN už pri uzavretí zmluvy, jej výška by neodrážala reálny stav, keďže finančné prostriedky boli na účet žalovaného prevedené neskôr. Ďalej odvolateľ tvrdil, že zmluva obsahovala údaj o výške mesačnej splátky a počet všetkých splátok. Zo zmluvy bolo tiež zrejmé, kedy je splatná prvá splátka a navyš si žalovaný mohol vždy vyžiadať výpis z jeho úverového účtu. Pokiaľ ide o poistenie, toto bolo dobrovoľné a jeho výška sa nezohľadňovala pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 212 ods. 1, 2 písm. b) O.s.p. a bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. tento rozsudok v zamietajúcom výroku a v závislom výroku o trovách konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa odvolací súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na doplnenie považoval krajský súd za potrebné zdôrazniť, že základný program sporového konania je formulovaný petítom návrhu na začatie konania, ktorým žalobca požaduje ochranu jeho práv. Je výlučne na ňom, aby na účely úspešného uplatnenia žalovaného nároku prezentoval konzistentné skutkové tvrdenia, ktoré zároveň podporí sumárom príslušných dôkazov. Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (§ 79 ods. 1 a § 101 ods. 1 O.s.p.). Dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania, v žalobe, vo vyjadrení k nej, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v žalobe a vo vyjadrení žalovaného. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Zmysel uplatňovania dôkazného bremena spočíva v zabezpečení reálneho uplatnenia základného práva na súdnu ochranu aj v prípadoch, v ktorých sa vykonajú všetky navrhnuté dôkazy, prípadne výnimočne aj iné než navrhnuté dôkazy a súd napriek tomu nemá jednoznačný skutkový základ pre svoje rozhodnutie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť.

Úlohou všeobecného súdu je korigovať návrhy účastníkov na vykonanie dokazovania sledujúc tak rýchly a hospodárny priebeh konania a súčasne zabezpečiť, aby sa zisťovanie skutkového stavu dokazovaním držalo v mantineloch predmetu konania a aby sa neuberalo smerom, ktorý z pohľadu podstaty prejednávanej veci nie je relevantný. Podľa aktuálnej právnej úpravy súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, než navrhli účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Spravidla pôjde o situáciu, kedy súd aj napriek množstvu zadovážených dôkazov nebude môcť rozhodnúť vo veci bez tohto ďalšieho dôkazu.

V posudzovanej veci prvostupňový súd žalobu zamietol s odôvodnením, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným absentovali údaje o ročnej percentuálnej miere nákladov, o konečnej splatnosti úveru a o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo malo za následok vznik domnienky, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Okresný súd vyčerpávajúco a logicky vysvetlil vo svojom rozhodnutí, v čom spočívali nedostatky predloženej zmluvy, pričom s jeho argumentáciou sa druhostupňový súd stotožnil.

Údaje určujúce základné parametre poskytnutého spotrebiteľského úveru požadované kogentnými ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch totiž musia byť v zmluve definované jednoznačným a nespochybniteľným spôsobom tak, aby mal spotrebiteľ možnosť jednoducho zistiť, aká je výška úveru, výška úrokovej sadzby, odmeny, ročnej percentuálnej miery nákladov, aké sú termíny a výška splátok atď.

Nie je možné prisvedčiť argumentácii odvolateľa, ktorý poukazoval na objektívne ťažkosti súvisiace s presným stanovením ročnej percentuálnej miery nákladov. Pokiaľ do výpočtu RPMN má vstupovať presný dátum čerpania úveru, nič nebráni veriteľovi usporiadať svoj postup pri poskytnutí úveru tak, aby už pri uzavretí zmluvy bolo zrejmé, kedy zrealizuje prevod v prospech dlžníka. Ako prípustný spôsob sa odvolaciemu súdu javilo aj stanovenie výšky ročnej percentuálnej miery nákladov individuálne v spojitosti s každým jednotlivým dňom, kedy má v rámci istého obdobia dôjsť k čerpaniu úveru. Sám odvolateľ v podanom opravnom prostriedku (tabuľka na strane 3. odvolania) pritom potvrdil, že odchýlky vo výške RPMN vznikajúce s odstupom jedného dňa dosahujú len stotinu percenta. Rozsah ročnej percentuálnej miery nákladov uvedenej v zmluve bol pritom až takmer 3%. Uvedené potvrdzuje, že veriteľ pri uzatváraní zmluvy nekonal dostatočne obozretne, nerešpektoval kogentné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., a preto musí znášať dôsledky v podobe čiastočného zamietnutia žaloby.

Na základe konštatovaného odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal v prejednávanej veci dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil tak procesnú aktivitu účastníkov konania, ako aj meritum veci. Po vykonaní a vyhodnotení dokazovania zákonným spôsobom a v potrebnom rozsahu vydal vecne správne rozhodnutie, ktoré zodpovedajúcim spôsobom v zmysle ust. § 157 ods. 2 O.s.p. aj správne a presvedčivo odôvodnil.

Odvolací súd ako vecne správny potvrdil aj od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvostupňového konania, proti ktorému odvolateľ vo svojom opravnom prostriedku neuviedol žiadne odvolacie námietky.

Vo zvyšnej časti (nenapadnutej odvolaním) zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý týmto rozhodnutím odvolacieho súdu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, a preto je povinný nahradiť žalovanému trovy, ktoré mu v súvislosti s týmto konaním vznikli. Keďže žalovaný si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil (§ 151 ods. 1 O.s.p.) a z obsahu spisu mu vznik trov tohto odvolacieho konania ani nevyplýva, odvolací súd mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.